

Wõta ja loe!

№ 12. — 3. aastakäik.

Spurgeon ja noor hollandlane.

Rord reisis üks noormees Hollandist Londoni, et saada kuulsa jutlustaja Spurgeoni käest wastust tuttawale küsimusele: „Mis pean ma tegema, et õndsaks saada?“ Suur jutlustaja oli oma kabinetis, kus ta tawaliselt külastajaid wastu wõttis, kui noor hollandlane sisse astus ja wigases ingliskeeles oma reisi põhjust nimetas. „Kust olete teie tulnud?“ küsis Spurgeon talt. „Ma tulen Hollandist,“ wastas ta. „Ja teie soovite teada, mis teie tegema peate, et õndsaks saada?“ Sel juhul olete pifa tee tulnud, et wastust sellele küsimusele saada. Teie teate aga kindlasti, kuidas wastus selle küsimusele kõlab: „Uhu Jeesusesse Kristusesse, siis saad sa õndsaks.“ „Ja, see wastus on mul küll tuttaw, aga ma ei saa praegu Jeesusesse Kristusesse uskuda.“

„No, siis waadake,“ armas Spurgeon, „ma olen nii mõni aasta Temasse uskunud ja usun praegugi, kui teil aga midagi Jeesuse Kristuse wastu on, — laske kuulda; ma ei taha mitte pettunud olla.“

„Ei,“ wastas see „mul pole midagi tema wastu öelda.“ „Mis-pärast ei usalda teie siis teda? Kas teie mind usaldaksite?“

„Ja, teid usaldaksin ma igas asjus.“

„Ent teie tunnete mind ju waewalt?“

„See on küll õigus, aga ma tean, te olete õpetaja, jutlustaja ning ma usun, et teid usaldada wõin!“

„Tahate sellega öelda, et mind usaldate — kuna samal hetkel, et teie Jeesust Kristust usaldada ei wõi? siis peate ometi midagi halba temas leiutanud olema. Laske aga kuulda.“

Noor hollandlane seisis hetke, mõttesse süwenuna, siis ütles ta: „Nüüd on mul selge. Muidugi wõin ma Jeesust usaldada, ma peangi jeda. Tänan teid, nüüd on kõik korras, nüüd wõin jällegi Hollandisse tagasi sõita.“

Too noor hollandlane oli usuteaduse üliõpilane Leydeni ülikoolis ning temast sai hiljem üks tõsisem ja tulisem ewangeeliumi jutlustaja Hollandis, samuti asutas ta ka Wrije ülikooli Amsterdams. Tema poeg Rev. Abraham Knyper sai tema järeltulijaks ning oli rida aastaid eelpool nim. ülikooli presidendiks ja hiljem Hollandi walitsuse pääminister.

(Gute Fahrt. Tõlge G. U.)

Kõik armastus, mida ahnele näidatakse, ei ärata armastust, waid toetab ahnust: temal on siis jälle rohkem.

*

Side, mis meid Jeesusega lahutamata ühendab, sõlmitakse põlwe-
del ja kinnitatakse alalise sõnatuulmise läbi.

*

Abba Tettle.

Abba Tettle oli üks kangur Abesitintias ja sai risttinimeseks. Ta algas uut elu, aga ei tahtnud oma keelega korda saada. Ärritatus olekus riskus ta äge loomus kõik pidemed katki ja mees läks üsna häbematuks. Kord ütles talle misjonär Flad: „Abba Tettle, üks teie aru ei saa, et Looja oma tarkuses keelele kaks kaitsemäramat on annud: huuled ja hambad? Kui nüüd wiha jälle tahab üles tõusta. Siis pigistage lihtsalt hambad kokku, wajutage huuled üksteise wastu ja hoidke seni, kuni wiha möödub, siis ei wõi ühtegi nurjatumat sõna sealt wäljuda.“ Abba Tettle tegi seda ja see oli tal õnnistuseks. Kuidas on sinu kaitsemäramatega?

Kas süüa mõi mitte?

Kord istus raudtee sõidul ühes wagunis seltskond inimest lõbusalt jutustades. Seal kaldus kõne usuasjadele. Üks armas ühte ja teine teist usku paremaks. Korraga ütles keegi: „Mine tea, mis ja praegusel ajal weel usub. Üks kiidab ühte ja teine teist ikka temal õigem usk, nagu praegusel ajal kuulda on: see ajab asja nii kirjuks, et parem mitte midagi enam uskuda.“ — Nüüd wõttis aga keegi, kes siitsaadik oli wakinud, sõna ja ütles: „Mina tahaksin häälmeelele sellele midagi juure lisada: Taimetoitlased peawad taimetoitu kõige paremuks ja teised sõowad healmeelele liha, kui nad seda aga saawad: Keegi oli enesele koguni iseäralise kõõgijedelt lasknud üles panna. Nii kiidab üks ühte, teine teist toitu paremaks ja kafulikmaks, ja sõõkide asi lähneb ka õige kirjuks. Kas armame siis nüüd sellepärast paremaks sõõmist hoopis järele jätta?“

Jutt wakis. — —

Mitte usu nimi ega kombed ei aita meid õndsaks saada, waid elaw, südame usk Issandasse Jeesusesse. See on usk, mis annab oma patud, oma elu ja kõik Issanda kätte ja wõtab wastu wahendita Jumala armu, elu uuendawat wäge ja õndsuse. Saemamärawal ei kontrollita meie kirikukaarte, ega küsita kuhu kogudusse olemine kuulnud, sest seal ei maksa enam need, waid küsitakse kas meil on puhas süda, mis puhastatud Kristuse weres.

Palwe kuulmine.

Ühele poisile, kes oma suremas haige ema woogi juures nuttis, ütles arst; „Willem, nüüd ei ole sinul warsti enam emal!“ Pois ei uskunud seda, waid ruttas wäikesse kambri ja palus nii kaua Jumalat, kuni ta teadis, et palwe kuulnud oli. — Kui see arst juba 40. a. hawas oli, oli see ema 80. a. wanuses üsna tugew ja 60. a. poeg kiitis oma emaga sageaaste Jumalat, imelikult abi eest, mis ta sel korral sai.

Enne ferge — siis raske.

Ennimeselt maksab rohkem waewa woodit põrgusse ehitada, kui taewasse päästa. Hufatuse teel on enne ferge — pärast raske.

On ferge minna tantfima himudega ja firedega, kuid kui siis himud juba hakkawad tantfitama inimest wastu inimese tahtmist, siis on see raske tants.

On ferge anduda firedele, kuni wiha, kättemaksuhimu, hoorus, ahnus wiiwad inimese kaasa kui kofe neelus.

On ferge lasta patumõttel hiiitida südamesse, kuid puhastada südant patumõtteist tekitatud roojusest — see läheb üle inimjõu.

Patt lähineb enne meelitawalt, libedalt, pakkudes inimesele oma teenistust, kuid kord kodu leides südames tõuseb ta inimese walitsejaks ja inimene waene muutub patu orjaks. C. Kierkegaard.

Ainult seitse päewa!

Üks unü ja selle tagajärjed.

Charles M. Sheldon.

32

Kes oli siis süüdi! Kas wedurijuht? Ei! Kas mõdrastemaja omanik? Ei. Kes siis? Meie ise, mu vennad, kes meie andsime kontfessiooni wiina müüjiks, mis ühe mehe mõistuse rõõwib ja ta tõlbmataks teeb. Olesin ma leidnud oma kolme lapse laibad, olesin pidanud ma üttema endale: Sina oled oma laste mõrtufakas, sest sina olid üks neist meestest, kes selle kontfessiooni poolt hääletas, mis ühele mehele, kes jabadete inimelude eest wastutaw, wõimalikuks tegi täis juua. Bartoni mehed, me wõime welda, mis tahame, kuid me oleme kaasrüüdlased suures õnnetusel. Kui me leiname, siis leiname enda omakafupiüüdliftule üle! Do ja, see omakafupiüüdi! See wõidujooks rahale ning see põlew janu ifka rohkem ja weel rohkem laada kõige jumaliku hinna eest ja pilkete kõigile palweile, mida meie emad kord meie eest palunud. Mille üle olete kõige rohkem mures, teie kaupmehed ja äriomanikud? Üks suur pääasi on teil: nii odawalt kui wõimalik osta ja nii kallist kui wõimalik müüa. Ja mis on suurim eesmärk meie raudteelajale? Mis muud, kui raha teenida? Kas on Jumal meid selleks loonud? Do ei, kõigewägewam, me teame, see polnud eesmärk.

Kellele ütlen ma seda? Iseendale! Jumal hoidku mind, et ma mitte teid fiin juhtida ja allardõhuda ei taha, olles ise ometi suurim patune, sest mis olen ma nende 25 aasta jooksul üldise paremusel teinud? Kui kaugelet olen ma minule allumaile töölifitele midagi teinud? Mis aitab see, et ma oma eestujuga õpetafin wähemalt kirikut austama? Ja mis tegin ma kiriku heaks, mille liikmeks ma end nimetafin? Ming teie kõik fiin, mis tegime tema tarwiduseks? Me lähme sinna, selle järele kui oleme hommifulehe läbi lugenud ja nii oma hinge täitnud selle toiduga, mis saame igapäew. Me kritifseerime siis palwet, laulu, jutlust ja anname korjanduse waid murdoja sellest, mida anname teatrile, kontfektide ning restoraanidele kogu näbala kestel. Ja nii arwame siis oma tohustust, kui kristlased, teinud olewat. Tulewad aga ükspuha misjuga sed furwad asjad koguduses ette, kui meie lapied saawad juhtitud pahale teele, siis süüdistame kirikut ta jõuetuse ja õpetajat ta puuduma trundule pärast. Häbenegem endid, Bartoni mehed, et me oma kirikut ja koosolekuid nii wähe hindame. Kui Ihsand Jeesus täna tuleks, saaks ta meie üttema: „Häda teile, teie kirikulifimed, teie salalifid!“ Häda teile, nimekristlased, kes teie oma leerilõotuse olete murdunud ja neid kes weel pidada tahaksid, pilkate. Ta ütleks meile meestele, kes meie palju raha oleme teeninud ja seda omaks üttema: „Häda teile rikkad, kes te ilusaid riideid kannate ja häid sõõke sõõte, ja oma elegant fortterites elate ega mõtle neile, kes häbas ja puuduses on! Häda teile, kes te liha ja werega spetuleerite, kedagi wennaks ei nimeta, enne kui tal pole ilusat maja ja palju raha pangas! Teie hufatus peab seda juurem olema!“

Kui mul poleks mitte usku pattude andeksandmisise meie Jssanda ja Ünnis-
tegiija läbi, siis seisaksin ma täna siin vähemagi lootuseta kunagi ta riiki näha,
kuid, seisites kindlasti selles usus, ütlen ma teile töigile, kes te mu omakasupüüditu
elu tunnistajad olete, et ma seda igas asjas hukka mõistan. Ma olen ilmas olnud
korralik tobanik ja hea ärimees. Seltskond ei saanud midagi mu vastuhelda, sest
olin rivas ja väljapaistva seilukohaga. Kirikus kannatati minuga, sest et ma raha-
liselt seda toetasin. Aga Jumala Talle filmis olen ma üle astunud tänu, mida ta
ile suurimaks nimetab. Olen suur patune olnud, kõik, kuid mitte Jeesuse järelkäija.
Kuid ma olen armu palunud ja usun, et Jssand on mu palwet kuulnud."

Ma kardan, siin on mõningaid, kes arwawad, ma olefin pidanud teistiti
rääkima, kellele koosoleku eesmärki pole selge, wõi kes näewad selles koosoleku korral-
dajate haavamist. Et tõendada, kuidas kõik, mida ma ütlesin täielik tõsi on, tahan
ma weelhelda, et ma 10.000 dollarit panka olen pannud. Komitee mõib sellega
korraldada, kuidas paremini waejeks jäänud lapsi kaswatada ja igatwiisi hädawaja-
likku abi anda. Raha kuulub Jumalale. Mida ma wäheste päewade jooksul heaks
teha wõin, seda teen ma. Ja peaasi pole mitte meile see suur õnnetus waid just
üksikud, milliseid alati näeme tuhandete wiisi maailmas. Meie olenise juur peaasi
pole mitte surm, waid elu! Maailma suur küsimus pole mitte hõbeda wõi kulla kurfi
seis, mitte töölis-, karstus- ja muud sarnased küsimused, waid aja küsimus ja suurim
pöhe on omakasupüüd inimeste südames. Suurim käik on: Mõudte efiti jumalariiki.
See on mida wajame. Pole mingit päätmist meile kui ainult meie Ünnistegiijas
Jeesuses Kristusel! Uskugem temasse ja elagem temale! (Särgneb.)

Tule nüüd meile Jssanda Waim, ;: Arata tööle kõik, mis on
tuim! ;:

Jumala tuli Jlmuta end, ;: Ole kui õli, Wõidmise and! ;:
Jeesus, oh kuule Helsesti meid, ;: Südameid sulle Selgita
nüüd! ;:

*

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Armas hing, oh ole julge, Jssand Jumal kutsub sind; „Kõik
mu armu juure tulge!“ Hüüab Jeesus, meie wend.

R o o r: Kutta nüüd! Kutta nüüd! Ta sull' pakub
taewa hüüd.

Surmast ta sind kutsub, et sa Jgawest' pead elama; Miks siis
tahad hukka minna? Kui wõid sest weel pääseda.

*

Wiisil: Ma tänan sind, et oled mind. P. 21.

See nimi, Jeesus, magus on, See mõib mu südant toita, See
on mu paradiislik õnn, Kus hing mõib rahu leida.

R o o r: La!, Jssand, üle ilmamaa Su nimi kuulsaaks saada,
Et kõik maailm mõiks austada, Sind, wägew Arapäästja.

Teist nime pole taewa all Meil' õnnistuseks antud, Kui Jeesus,
kes on Kolgatal Meid surma läbi päästnud.

See nimi armu kuulutab Siin kõigi patustele, See furba
südant rõõmustab Ja saadab õige teele. (Talle t. 441.)

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind 2 senti;
10 tütti — 15 senti. Jlmub 2 x kuus. Matjab aastas 50 s., 1/2 a. 25 s., wälismaale
1 kr. aastas. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktatimisjoni heaks, tellimisi ja
laastõid saata toimetaja aadressil P. Sink, Päiteke 5—7, Tallinn.

•Küllwaja• trükk, Keilas. 1984.